

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینه ایران

شباهنگ راد

۰۶ جون ۲۰۱۴

دولت روحانی و گرانی

قرار بر این بود که روحانی بعد از تکیه بر مسند دولتی، جامعه را به مسیری خلاف مسیر دولت‌های گذشته رهنمون سازد؛ قرار بر این بود که فضای جامعه تغییر یابد و قربانیان نظام در زیر سایه دولت "امید و اعتدال"، گام به گام به خواسته‌های پایمال شده شان دست یابند؛ قرار بر این بود که سیاست گرانی اقلام اولیه زندگی اتخاذ گردد و مردم، کمتر با صعود بی‌رویه و ثانیه‌ای قیمت‌ها مواجه گردند؛ قرار بر این بود که سیاست اعدام‌ها بر چیده شود و جامعه نفس تازه‌ای کشد؛ و بالاخره قرار بر این بود که روحانی "ناجی" مردم، از آنچه را که دولت‌های گذشته در حق کارگران، زحمت‌کشان، زنان، جوانان و کودکان روا داشتند، فاصله گیرد.

به هر حال قرار و مدارها و وعده و عیده‌ها، بسیار و بسیاران بود و در مقابل اعمال دولت روحانی حکایت از سیاست دیگری می‌کند. آمار و ارقام و افزایش اقلام اولیه زندگی و اعدام‌ها و بی‌حقوقی میلیون‌ها انسان همچنان و تحت لوای دولت "اعتدال" هم، جهت واقعی خود را طی می‌کند و مردم فاقد کمترین امکانات و نعمات جامعه‌اند. به بیانی حقیقی در این چند هفته، زنجیرهای اسارت و بردگی خلاف ادعای روحانی، تنگ و تنگتر شده است و آمار مرگومیر جوانان در اثر نداری و بی‌شغلی و بی‌مسکنی افزایش یافته است. در چنین اوضاع رقت‌باری تأکید دولت روحانی بر آن است که - به‌منظور رفع صدها معضل و مشکلات عدیده و گردش سیاسی - اقتصادی جامعه به نفع محرومان -، نیاز به زمان بیش از این دارد. به باور دولت "امید و اعتدال" می‌توان و می‌شود بر میزان اعدام‌ها و افزایش کودکان کار و اقلام اولیه زندگی افزود، اما نمی‌توان و نمی‌شود، زنجیره سیاست اعدام قربانیان و مخالفان نظام و همچنین سرعت رو به افزون و بی‌رویه قیمت‌ها را قطع نمود؛ می‌توان طناب دار را بر افراشته نگه داشت و در عوض نمی‌شود و نمی‌توان، ریشه هزاران بلیه اجتماعی را خشکاند و مانع فلاکت و بی‌خانمانی بیش از این قربانیان نظام‌های امپریالیستی گردید.

از منظری دیگر، گردن‌کشی‌ها و غارت اموال عمومی جزء پایه‌ترین سیاست دولت رژیم وابسته جمهوری اسلامی را تشکیل می‌دهد و طبعاً و در زیر سایه دولت "امید تدبیر" هم سیر طبیعی و همیشگی خود را طی می‌کند. نزدیک به ۴ میلیون کودک کار، اعدام ۵۹۸ نفر در نه ماهه نخست زمامداری دولت روحانی، افزایش گوشت مرغ از ۶۲۱۶ تومان سال ۹۱ به ۶۷۰۵ سال ۹۲، گوشت ۲۷۳۳۷ سال ۹۱ به ۳۳۱۱۸ و سبزی کیلویی ۱۴۴۲ سال ۹۱ به ۲۶۳۰ سال ۹۲، لوبیای چیتی کیلوی ۶۳۷۰ تومان سال ۹۱ به ۹۷۷۳ تومان سال ۹۲، افزایش مواد سوختی و بنزین و غیره و غیره، نمایانگر این حقیقت است که دولت روحانی، ادامه دهنده دیگر دولت‌های نظام جمهوری اسلامی و آن هم در دوره فعلی حاکمیت امپریالیستی است. اساساً عناصر و دولت‌هایی همچون روحانی و دولت "امید و تدبیر" را با توافق بر سر کار

گمارده‌اند تا جنبش‌های اعتراضی را به انحراف کشانند. بدون کمترین شک و شبهه‌ای در چنین مناسباتی هیچ عنصر و دولتی قادر به تأمین منافع میلیون‌ها توده محروم نیست و در این‌میان توهمی در کار نیست که دولت روحانی هم با تمام وجود، مدافع اعدام‌ها، مدافع بالا بردن قیمت بدهی‌ترین نیازهای زندگی میلیون‌ها انسان ندار، و مدافع گستردگی کودکان کار است؛ دولتی که در این مدت کوشیده است تا سیاست‌های اقتصادی و دیکته شده امپریالیستی را در جامعه ایران پی گیرد و از بحران دائم‌التزاند نظام سرمایه‌داری بکاهد. در حقیقت چنین سیاست‌ها و کارکردهائی از زمره پیش‌شرط‌ها و ورود عناصری همچون روحانی به مدارج متفاوت حکومتی - دولتی‌ست و وظیفه‌شان تأمین و خدمت‌گذاری بی‌چون و چرا به منافع سرمایه‌داران است و کاری به منفعت طبقات پائین نداشته و ندارند.

متأسفانه سال‌های طولانی‌ست که مردم ایران در بدترین شرایط زیستی - سیاسی قرار گرفته‌اند و حاکمان زورگو هم بر تعرض خود در عرصه‌های متفاوت می‌افزایند. تضاد درون حاکمیت به روال سابق ادامه داشته و یکی دیگری را مورد سرزنش و ملامت قرار می‌دهد تا ماهیت حقیقی خود و نظام استثمارگر را لاپوشانی نماید. در این اثناء سرمایه‌های مملکت در جیب عده‌ای منفعت‌خوار و بی‌خاصیت تلنبار شده است و سازندگان اصلی سرمایه از سهم آن بی‌بهره‌اند. کار، از آن کارگران و زحمت‌کشان است و ماحصل آن به کیسه کشاد و بی انتهای سرمایه‌داران سرازیر می‌شود. نه این خواست باطنی میلیون‌ها انسان محروم جامعه است و نه این شعار دولت‌های متفاوت و از جمله دولت "امید و اعتدال" روحانی بوده است.

به هر حال عنصر حامی نظام - روحانی - قبل از تکیه به ریاست جمهوری اسلامی هزاران وعده، تحویل جامعه داده است تا زمام دولتی را در دست گیرد و آنچه را که به نفع و منفعت طبقه سرمایه‌داری‌ست را به‌مانند مابقی عناصر دولتی - حکومتی پی گیرد. عنصری که در کارنامه سیاسی خود چیزی جز، تعرض به معیشت و جان و مال میلیون‌ها انسان زحمت‌کش ندارد و پُر واضح است که چنین دولت‌هایی علی‌رغم رنگ و لعاب‌ها و شعارهای پر طمطراق، فاقد پائین‌ترین پتانسیل لازمه و فاقد خدمت و خدمت‌گذاری به جامعه و رفع و رجوع صدها معضل کارگران و زحمت‌کشان‌اند. چنین دولت‌ها و عناصری آمده و می‌آیند تا شیرۀ جان سازندگان اصلی جوامع بشری را بمکند. ارائه چنین حکمی خلاف حقیقت نیست و دوره‌ای از حیات حاکمیت امپریالیستی در ایران را نمی‌توان سراغ داشت که مردم بدون مشکلات، گذران زندگی کنند. از آغاز به قدرت رسیدن رژیم جمهوری اسلامی این چنین بوده است و تا زمانی که حاکمیت امپریالیستی در ایران پا برجاست، روند تخریب‌گر و بگیر و ببندها و اعدام مخالفان و قربانیان نظام و همچنین افزایش قیمت اقلام اولیه زندگی با شتابی بیش از گذشته ادامه داشته و خواهد داشت. در حقیقت چاره کار در برقراری نظامی‌ست که از منفعت کارگران و زحمت‌کشان دفاع، و زورگویان و سرکوب‌گران را به جایگاه اصلی‌شان پرتاب نماید. تنها در چنین نظام‌هایی‌ست که می‌توان انطباق حرف و عمل را به‌عینه مشاهده نمود و جامعه را از شر هزاران مصیبت و معضل دست‌ساز سرمایه‌داران منفعت‌خوار نجات داد.

جون ۲۰۱۴

خرداد ۱۳۹۳

بر گرفته از پیام سیاهکل شماره ۲۱ - سازمان نوزده بهمن